

Spoštovani farani!

Postni čas, ki se je danes že iztekel v veliki teden, nas je s svojo spokornostjo ves čas vabil k premišljevanju o Jezusovem trpljenju in njegovi smrti, zato, da bi nas ob veliki noči zopet prevzela radost zaradi življenja, ki ga s svojim vstajenjem vsem milostno naklanja.

Ob petkih in ob nedeljah smo opravljali postno pobožnost - križev pot, ki nam vsakič približa skrivnost Jezusovega trpljenja, iz katerega je s tako silo vzklilo življenje, da ga nič več ne more uničiti.

Kamorkoli se v teh dneh zazre naše oko, zaznava, kako se povsod prebuja življenje. Vse brsti, zeleni, začenja cveteti in razkazuje svojo življenjsko moč.

V tem času obhajamo praznik Kristusove zmage nad smrtjo, ki je bila na videz popoln polom, kmalu pa se je pokazala v povsem nasprotni luči. Iz teme velikega petka je zasijala zarja velikonočnega jutra s takšno silovitostjo, da še danes kristjanom prižiga luč neuničljivega upanja. Velika noč dopolnjuje globinsko vsebino pomladnega dogajanja ter ji daje svoj

smisel kot znanilki večno pomladne »nove zemlje«. Človek zasluti resničnost besed, ki jih beremo v sv. pismu: »On (Kristus) je podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsega stvarstva, kajti v njem je bilo ustvarjeno vse... vse je ustvarjeno po njem in zanj... kajti Bog je sklenil, da naj v njem prebiva vsa polnost... in po njem s seboj spravi vse, kar je na zemlji in kar je v nebesih« (Kol 1, 15-20). Komur je dano doživljati oboje - velikonočno skrivnost in hkratno prebujanje narave - mora občutiti svojo razpetost med nebom in zemljo, svoj nemir in brezmejno preseganje sebe. Kristus je vstal! S temi besedami je v resnici izraženo tisto, kar nosita narava in človek v svoji notranjosti, kar je izziv upanja in življenja. Kristus je umrl in vstal za novega človeka in novi svet. Pokazal nam je, kakšne žrtve so pogosto potrebne, če hočemo spremeniti človeka in vtisniti svetu novo podobo. Spodbudil nas je k upanju proti upanju, k upanju, ki kljub polomu ne dopusti, da bi nas uničil obup.

Želim vam, da vas v velikonočnih dneh, ki so pred nami, pa seveda tudi sicer, prevzame to neugasljivo upanje. Zatorej vesele velikonočne praznike.

p. Jože, župnik

VELIKI DNEVI NAŠEGA ODREŠENJA

Vsakdo izmed nas ima dneve, ki mu veliko pomenijo, rad se jih spominja, praznuje, analizira preteklost in načrtuje za prihodnost... vsi pa imamo skupne velike dneve, ki so pred nami. Za naše krščansko življenje so tako pomembni, da jim je potrebno dati prednost pred vsem drugim - nič nas ne bi smelo zadržati, da se ne bi udeležili obredov velikega tedna. Zaradi Jezusovega trpljenja, smrti in vstajenja ima tudi naše trpljenje, smrt in vstajenje svoj smisel. Velikonočna skrivnost ga ožarja z upanjem na življenje pri Njem, ki je naše vse. Kdaj bomo torej z Njim, če ne prav v teh dneh!? Pomembno:

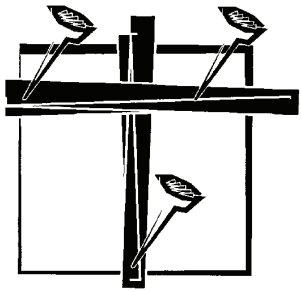
- *obredi velikega tedna (čet., pet., sob.) ob 19h*
- *prednostni dnevi/večeri (opustimo razne dejavnosti) in se jih udeležimo, saj je velikonočna skrivnost odločilna za naše življenje*

Cvetna nedelja - Jezus slovesno prijezdi v Jeruzalem. Množica ga navdušena sprejme, mu vzklikajo v pozdrav, pogrinjajo preproge ter pot posipajo s cvetjem in zelenjem. Le nekaj dni je bilo treba, da so ga zavrgli, se mu odpovedali in ga obsodili kot največjega zločinca. Bodimo jim podobni v tistem prvem delu njihovega odnosa do živega Boga - do Kristusa. Med nas prihaja Tisti, ki je gospodar zgodovine in časov, naš Odrešenik. Po treh letih premora (covid-epidemija) letos to zopet doživljamo v igrani – dramski obliki. Iskrena hvala vsem (otrokom, mladim, voditeljici in pomočnicam) za vložen trud, staršem pa za vso podporo.

Veliki četrtek - Jezus je učencem izkazal ljubezen do konca; to jim je pokazal s tem, da jim je umil noge. Potem jih je povabil k mizi, razlomil kruh, jim ga dal in rekel: »Vzemite, to je moje telo!« Prav tako kelih. Dal jim je oblast, da se najprej po njih samih - potem pa po škofih in duhovnikih to nadaljuje do konca časov. Zato je veliki četrtek rojstni dan duhovništva, dan zahvale zanj in za evharistijo in veliki dan molitve za nove duhovniške poklice; dan, ki – zaradi evharistije - še posebej nagovarja prvoobhajance in njihove družine in jih vabi k praznovanju.

Veliki petek - edini dan v letu, ko ni sv. maše. Veliki spomin Jezusove daritve na križu. »Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.« Pri obredih velikega petka bomo o tem premišljevali v božji besedi – še enkrat bomo imeli pasijon (igrana uprizoritev Jezusovega trpljenja) cvetne nedelje, počastili bomo sveti križ in prejeli obhajilo, da bi tako tudi sami bili močni v vseh življenjskih preizkušnjah. Zjutraj ob 8h bomo molili križev pot za naše pokojne, ki so tek svojih zemeljskih dni

dokončali od lanske do letošnje velike noči *(več o tem na župnijski spletni stran v predalu POSTNI ČAS).*

Velika sobota - Jezus počiva v grobu. Le-tam ga bomo čez dan počastili, čeprav bomo imeli blagoslov velikonočnih jedil na terenu (več o tem na spletni strani župnije v predalu Postni čas). To je naša zares lepa posebnost (drugi narodi tega ne poznajo), ki v velikonočnem jutru, ko blagoslovljena jedila zaužijemo, zaradi Jezusove zmage nad grehom in grobom pomnoži radost v naših srcih. Zvečer istega dne pa se bomo - vse župnijske skupine in vsi farani - že zbrali k slavju luči in slovesnemu bedenju, ter dočakali trenutek, ko bo velikonočna Aleluja naznanila novo dobo - dan vstajenja.

Velika noč - praznik vseh praznikov, dan, ki ga je naredil Gospod. Vstajenjska procesija ob 7h – pospremljena z domačo godbo, praznični obrazi, stisk roke, ki izraža radost in odrešenost, ozračje nabito z življenjem, naše velikonočne pesmi,... to je naša velika noč. Resnično, dobra novica! Zmaga, ki jo danes praznujemo in se je veselimo, je za vse dni. Odrešenje od greha, osvoboditev od greha, zmaga nad grešnimi navadami: to je naša dediščina. Alejuja - slavimo Gospoda!

Blagoslovljene velikonočne praznike!

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191